

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **D.Z.**, v řízení zastoupené JUDr. Oldřichem Benešem, advokátem se sídlem Mojmírovců 41, Ostrava-Mariánské Hory, proti žalovanému **Magistrátu města Ostravy**, se sídlem Prokešovo náměstí 1803/8, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2010 č.j. SMO/161441/10/OŽP/Fr, ve věci ochrany zvířat proti týrání,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 21.6.2010 č.j. SMO/161441/10/OŽP/Fr se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10.640,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Oldřicha Beneše, advokáta se sídlem Mojmírovců 41, Ostrava-Mariánské Hory.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Statutárního města Ostravy – Úřadu městského obvodu Vítkovice (dále jen správní orgán 1. stupně) ze dne 10.5.2010 č.j. VITK/07557/10VŽPaVH/Kö, jímž správní orgán 1. stupně uložil žalobkyni povinnost strpět umístění celkem 21 psů (konkretizovaných v rozhodnutí) do náhradní péče podle § 28a odst.1 písm.a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZOZT).

Žalobkyně obecně namítla, že správní orgány porušily zásadu legality (§ 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen správní řád), zásadu proporcionality, subsidiarity a smírného vyřešení věci (§ 2 a § 5 správního řádu), zásadu rovnosti (§ 7 správního řádu) a zásadu materiální pravdy (§ 3 správního řádu).

Konkrétně žalobkyně namítla, že

- 1) odebrání všech psů bylo nepřiměřené, správní orgán neposuzoval individuálně důvody k odebrání u jednotlivých zvířat. Od předchozí kontroly uběhlo jen 8 dní, což je příliš krátká doba na odstranění vad vytčených při předchozí kontrole. Žalobkyně oslovila advokáta, ten jednal s úřady, žalobkyně měla v záměru snížit počty psů, doplnit pro ně misky, obojky atd. Žalobkyně poukazovala na nesrovnalosti v protokolech u konkrétních psů, a to mezi protokolem z předchozí kontroly a ze 7.8.2009 („pověštinou“ vytknuty toliko přerostlé dráčky a zblešení) a poukazovala na veterinární dokumentaci útulku (mnoho psů bez patologického nálezu, příp. jen zánět spojivek atd.). Podle žalobkyně není pravda, že by dne 7.8.2009 nepředložila očkovací průkazy psů, když žalobkyně je předložila ve formě fotokopíí. Žalobkyně považuje za zarážející, že opakovaná kontrola byla provedena na individuální podnět souseda pana Kožušníka, podle žalobkyně tak jmenovaný řeší sousedské spory;
- 2) správní orgán 1. stupně bezdůvodně odmítal poskytnout žalobkyni požadované informace. Žalobkyně poukázala na žádosti z 13.8.2009, 17.8.2009, 31.8.2009, 21.9.2009, 26.10.2009;
- 3) u žalobkyně proběhly další dvě kontroly (v září 2009 a v březnu 2010), avšak správní orgán 1. stupně nevyhodnotil závěry kontroly ze září (pronajaté prostory v areálu KADAMO, a.s.) a žalovaný se vůbec nezabýval aktuálním stavem v době rozhodování, když vycházel toliko ze skutkového stavu ke dni odebrání psů 7.8.2009.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že skutečnosti uváděné v žalobě se mu jeví jako účelová tvrzení s cílem odvést pozornost od skutečné podstaty věci. Žalobkyně chovala psy nevyhovujícím způsobem a v nevhodném prostředí, odebrání psi byli vyhublí, zblešení, někteří nevidomí, trpící neléčenými chorobami. S žalobkyní je vedeno trestní řízení. Náklady na umístění psů v útulku se vyšplhaly již k milionu Kč, je vedeno správní řízení ohledně těchto částek, v němž žalobkyně s úřadem nekomunikuje.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT, na návrh krajské veterinární správy může obecní úřad obce s rozšířenou působností správním rozhodnutím nařídit a zajistit umístění týraného zvířete do náhradní péče, vyžaduje-li to jeho zdravotní stav, nebo pokud je opakovaně týráno.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 7.8.2009 proběhlo u žalobkyně v místě jejího bydliště místní šetření, jehož se podle protokolu zúčastnily mj. pracovnice Krajské veterinární správy Moravskoslezského kraje (dále též KVS MK) MVDr. A. L. a A. H. Jednalo se o opakované šetření, když dne 29.7.2009 (jak je též soudu známo z jeho úřední činnosti – sp.zn. 22 A 90/2010) bylo již žalobkyni odebráno 11 psů. Protokol ze dne 7.8.2009 zachytil u žalobkyně celkem 29 psů (konkretizovaných plemenem, jménem, věkem), z nich 28 bylo silně zblešeno, u zbývajících psa uveden masivní výskyt vnitřních parazitů. U devíti psů byl zjištěn zhoršený výživný stav. Kromě toho jsou zapsány další problémy u konkrétních psů (kulhání, otlaky, šedý zákal, zanedbaná srst atd.). Bylo zjištěno, že 25 psů nemá trvalý přístup k vodě, je chováno v bytě o výměře 69,72 m² s tím, že žalobkyně je údajně vypouští na zahradu. Zahrada má výměru 200 m², ovšem 2/3 z ní jsou zastavěny kotci pro další psy. V místnosti WC měla žalobkyně umístěno 7 štěňat, z toho byly 3 německé dogy stáří 4 měsíce, 2 křížení německých ovčáků stáří 6 týdnů a 2 kříženci ve stáří 3 měsíce a 6 měsíců.

Námitka ad 1) je zcela nedůvodná. Především soud považuje za irelevantní z hlediska daného správního řízení, na základě podnětu jaké osoby je provedena kontrola dodržování ZOZT. Taktéž je nerozhodné, že žalobkyně měla v úmyslu (někdy v neurčené budoucnosti) snížit počet psů a lépe se o ně postarat. Kontrola KVS MK popsala stav k 7.8.2009, a ten byl natolik alarmující, že bylo nutno okamžitě zasáhnout. Soud na tomto místě důrazně připomíná, že týráním ve smyslu ZOZT je mj. chovat zvířata v nevhodných podmínkách nebo tak, aby si sama nebo vzájemně způsobovala utrpení (§ 4 odst.1 písm. k/ ZOZT) a také omezovat výživu zvířete včetně jeho napájení z jiných než zdravotních důvodů (§ 4 odst.1 písm. c/ bod 1. ZOZT). Žalobkyně se v žalobě pokoušela bagatelizovat stav odebraných psů („povětšinou“ bylo zjištěno, „někteří“ psi...), soud je však přesvědčen, že žalobkyně neměla podmínky pro držení takového množství psů, což se také odrazilo na jejich zdravotním stavu (nemluvě o psychice takto „chovaných“ zvířat, jak také vyplývá z protokolu o místním šetření). Za irelevantní proto soud považuje i námitku žalobkyně ohledně formy předložení očkovacích průkazů a námitku krátké doby uplynulé od předchozí kontroly. Správní orgán 1.stupně rozhodoval o jednotlivých psech, u každého v odůvodnění rozhodnutí popsal individuální stav a také celkové podmínky u žalobkyně.

Ze správního spisu soud dále zjistil, že právní zástupce žalobkyně nahlížel dne 12.8.2009 do spisu a na jeho žádost o poskytnutí veškeré dokumentace včetně veterinární reagoval správní orgán dne 14.8.2009 tak, že mu nemůže poskytnout informace, které se nenacházejí ve spise. Žádost zástupce žalobkyně ze 17.8.2009

nebyla adresována správnímu orgánu 1. stupně, nýbrž Městské policii Ostrava. Na žádost zástupce žalobkyně ze dne 31.8.2009 odpověděl správní orgán 1. stupně dne 14.9.2009 zasláním veškeré dokumentace, která byla správnímu orgánu poskytnuta Městskou policií v Ostravě a útulkem pro psy. V této části považuje soud žalobní námitku ad 2) za nedůvodnou, neboť správní orgán 1. stupně byl s žalobkyní průběžně v kontaktu, odpovídal na její žádosti (pochopitelně kromě žádosti, která nebyla adresována tomuto orgánu).

Ze správního spisu soud dále zjistil, že dne 22.9.2009 a opakovaně 26.10.2009 žádala žalobkyně o provedení nezávislé pitvy 7 psů, kteří byli postupně utraceni v době, kdy byli v útulku. Ve spise se nenachází žádná písemná odpověď na tyto žádosti. K žádostem o pitvu uvedl správní orgán 1. stupně v odůvodnění rozhodnutí z 10.5.2010, že pitvu utracených zvířat nevyžádal, neboť při odnětí byl dostatečně prokázán špatný zdravotní stav psů, poté byli v nepřetržité péči veterinářů v útulku a bylo o ně řádně pečováno školeným personálem.

V této části je žalobní námitka ad 2) důvodná. Řízení podle § 28a odst. 1 písm. a) ZOZT je řízením, v němž má být účastníku uložena povinnost (strpět umístění zvířete do náhradní péče). V souladu s § 50 odst. 3 větou druhou správního řádu je proto správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, a to samozřejmě dříve, než je rozhodnutí vydáno (jedná se o podklady pro vydání rozhodnutí). Nelze vyloučit, že by výsledky pitvy utracených zvířat mohly být použity jako podklad pro vydávané rozhodnutí – a to ať už ve prospěch či neprospěch žalobkyně, takže odpověď na žádost žalobkyně uvedená až v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není v souladu se zásadami tohoto správního řízení. Správní orgán tedy pochybil, když ponechal tyto žádosti žalobkyně bez včasné odpovědi.

Pokud jde o další kontroly u žalobkyně, ve správním spise se nachází protokol o místním šetření v bydlíšti žalobkyně 3.3.2010, zjištění z této kontroly jsou zahrnuta v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu 1. stupně. Ve spise ani v prvostupňovém rozhodnutí však není jakákoli zmínka o kontrole v září 2009, ačkoli (podle protokolu KVS MK ze dne 1.9.2009, předloženého soudu žalobkyní) se šetření zúčastnily i pracovnice správního orgánu 1. stupně S. K. a B. R. Žalobkyně v odvolání mj. namítala, že má rozsáhlé prostory k chovu pronajaté v areálu KADAMO, a.s. (kontrola v září 2009), žalovaný k tomu v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že tyto skutečnosti nemůže zohlednit, protože hodnotí stav ke dni 7.8.2009.

Námitka ad 3) je důvodná. Jak již bylo řečeno shora, správní orgán musí v souladu s § 50 odst. 3 větou druhou správního řádu zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena. Správní orgán 1. stupně – ačkoli jinak považuje soud odůvodnění jeho rozhodnutí za velmi pečlivé, podrobné a vycházející z velkého množství shromážděných podkladů – nezahrnul do svých úvah také zjištění z kontroly ze dne 1.9.2009. Žalovaný, místo aby napravit toto dílčí pochybení, vyslovil názor, s nímž krajský soud nemůže souhlasit, totiž, že skutkový stav by se měl hodnotit v podstatě k samému zahájení řízení, bez ohledu na to, co v průběhu řízení vyšlo najevo. Tento názor je nesprávný nejen z hlediska průběhu řízení na 1. stupni (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 7.4.2011 č.j. 1 As 24/2011-79,

v němž NSS vyslovil, že „*Pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení*“), ale v tomto typu řízení i z hlediska průběhu řízení odvolacího. Jak vyplývá z rozsudku NSS ze dne 7.4.2011 č.j. 5 As 7/2011-48, § 82 odst. 4 správního řádu (neumožňující účastníkovi řízení uplatňovat v odvolacím řízení takové skutečnosti a důkazy, které mohl uplatnit již dříve) nelze interpretovat a aplikovat izolovaně od ostatních ustanovení správního řádu, zejména jeho základních zásad. V řízeních, v nichž má být účastníkovi uložena nějaká povinnost, tak § 82 odst. 4 správního řádu prakticky nelze použít, právě s ohledem na povinnost správního orgánu zakotvenou v § 50 odst. 3 správního řádu. Jinými slovy, pokud žalovaný hodnotil skutkový stav pouze ke dni 7.8.2009, jeho hodnocení je v rozporu se správním řádem (a též v rozporu s postupem a závěry správního orgánu 1. stupně). Žalovaný se námitkou žalobkyně o následných kontrolách vůbec nezabýval, čímž zatížil své rozhodnutí nepřezkoumatelností.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro vady (nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení vyplývá z procesního úspěchu žalobkyně (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), částka 10.640,- Kč představuje zaplacený soudní poplatek 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobkyně advokátem (3 úkony právní služby po 2.100,- Kč, 3x režijní paušál – převzetí věci, sepis žaloby, vyjádření v souladu s vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů) včetně DPH v souladu s § 57 odst.2 s.ř.s. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám advokáta, který žalobkyni zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 22. března 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu